

عنوان مقاله:

تبیین سه گانه میراث صنعتی، منظر روستایی و آگروتوریسم

محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری و شهرسازی در گذر زمان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حدیث فرامرزی - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

مهدی خاک زند - استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، ۷۷۲۴۰۴۶۷، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

حفظ و استفاده مجدد میراث صنعتی می توانند در قالب بازسازی، تکمیل و استفاده مجدد از سازگاری یا تبدیل ساختمان ها از یک عملکرد به عملکردی دیگر صورت پذیرد. از این رو، انطباق پذیری به عنوان یک گزینه سازگار با محیط زیست و پایدار به ویژه با توجه به ارزش های معماری و تاریخی، استفاده مواد، دفع زباله ها و غیره، آغاز می شود و نقش مهمی در توسعه پایدار یک روستا بازی می کند. در این رویداد گردشگری و فرهنگ درهم آمیخته و غیرقابل جداسازی میشوند و گردشگری میراث صنعتی در کنار گردشگری کشاورزی، هویت سرزمینی جدیدی را ایجاد می کند که برگرفته از منظر فرهنگی و بومی می باشد. نتیجه آن حفظ حیات روستاها، ایجاد اشتغال و درآمدزایی برای روستائیان، حفاظت از میراث صنعتی، طبیعی،... و در نهایت توسعه پایدار روستایی می باشد. هدف از انجام پژوهش حاضر تبیین سه گانه میراث صنعتی، منظر روستایی و گردشگری کشاورزی می باشد. تحقیق حاضر در زمره پژوهش های کیفی است و با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و تحلیل محتوا، ضمن مقایسه و تحلیل نمونه های موردی در راستای دست یابی به اهداف پژوهش، پس از ارائه مولفه های سازنده منظر روستایی انطباق پذیر، به مقایسه تطبیقی مولفه های مذکور و میراث صنعتی ایران با استفاده از آگروتوریسم خواهد پرداخت. یافته های پژوهش حاکی از آن است که می توان از آگروتوریسم به عنوان پلی رابط بین منظر روستایی و میراث صنعتی بهره برد. در واقع سایت ها و مکان های پسا صنعتی واقع در منظر روستایی می توانند گزینه ای مناسب در جهت پایداری منظر روستایی با هدف جذب توریسم کشاورزی صنعتی محسوب شوند.

کلمات کلیدی:

میراث صنعتی، انطباق پذیری، منظر روستایی، آگروتوریسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289886>

